

Nr. (...)/P/2022

ORDONANȚĂ

de clasare

15.03.2023

Procuror (...) din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Secția de urmărire penală și criminalistică,

Examinând actele de urmărire penală efectuate în dosarul cu nr. de mai sus, sub aspectul săvârșirii infracțiunilor prev. de art. 197 alin. 1 din Legea nr. 8/1996, republicată și art. 323 Cod penal, cu aplicarea art. 38 alin. 1 Cod penal,

CONSTAT :

La data de 26.01.2022 a fost primit în format electronic pe adresa (...) de la expeditorul (...) un denunț penal însușit de o persoană a cărei identitate, precizată în atașamentul remis către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția de urmărire penală și criminalistică, este (...).

În denunțul penal, persoana mai sus menționată a sesizat aspecte ce se circumscriu infracțiunii prev. de art. 197 alin. 1 din Legea nr. 8/1996 republicată, precum și infracțiunii de uz de fals, prev. de art. 323 C.p., în formă continuată, pretins săvârșite de către (...).

Denunțul vizează faptul că (...), în teza sa de doctorat cu titlul **“Dimensiunea angajării Armatei României în operații întrunite multinaționale”**, susținută la Academia de Înalte Studii Militare (în prezent, Universitatea Națională de Apărare “Carol I” “(...) a expus date, texte și idei ale altor autori, fără a menționa acest lucru și fără a face trimitere la sursele originale (art. 4 din Legea nr. 206/2004), respectiv fără să le citeze într-un mod corespunzător standardelor academice, prin indicarea numelui autorului, titlului operei, editurii, anului publicării, paginii, prin delimitarea clară a ceea ce s-a preluat din altă sursă de ceea ce reprezintă munca intelectuală proprie.”

Denunțătorul a mai precizat:

“Teza de doctorat trebuie să fie, conform HG nr. 681/2011, modificată prin HG nr. 134/2016, o lucrare originală, fiind obligatorie menționarea sursei pentru orice material preluat. Cu privire la înțelesul termenului de “originalitate”, potrivit jurisprudenței ÎCCJ, prin “operă originală de creație intelectuală” se înțelege “opera care este o creație a celui care se pretinde autor, iar nu o simplă copie a unei opere anterioare” (a se vedea și Hotărârea Curții de Justiție a UE pronunțată în cauza C-5/08 și C-393/09). Ghidul adoptat de Universitatea Oxford prevede că

plagiatul constă „în reprezentarea falsă, ca fiind proprii, a ideilor sau a operei altcuiva, prin încorporarea acestora în propria operă, fără a face mențiune despre acest fapt”. (...)

Prin ordonanța nr. (...) /P/2022 din 27.01.2022 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția de urmărire penală și criminalistică s-a dispus începerea urmăririi penale „in rem” sub aspectul săvârșirii infracțiunilor prev. de art. 197 alin. 1 din Legea nr. 8/1996, republicată, și art. 323 Cod penal, cu aplicarea art. 38 alin. 1 Cod penal.

La solicitarea Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția de urmărire penală și criminalistică, Universitatea Națională de Apărare “Carol I” a transmis, cu adresa nr (...) . înscrisurile originale vizând teza de doctorat (...)

Fiind citat în vederea audierii în repetate rânduri, denunțatorul (...) nu s-a prezentat.

Declarațiile martorilor audiați în cauză, respectiv (...), nu sunt suficiente pentru a deduce vreo concluzie cu privire la teza plagiatului invocată în cazul lucrării de doctorat elaborată de (...).

Din analiza actelor de urmărire penală se constată că acțiunea penală nu poate fi exercitată în prezenta cauză din următoarele considerente:

Conform art. 197 alin. (1) din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, “*Constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă fapta persoanei care își însușește, fără drept, în întregime sau în parte, opera unui alt autor și o prezintă ca o creație intelectuală proprie*”. Conform alin. (2) “*Împăcarea înlătură răspunderea penală*”.

Termenul de prescripție a răspunderii penale în cazul infracțiunii mai sus menționată este de **5 ani** conform art. 154 alin. (1) lit. d) Cod penal și curge de la data săvârșirii infracțiunii, respectiv din anul 2003, termenul de prescripție fiind așadar împlinit în anul 2008, înainte de sesizarea formulată în prezenta cauză.

(...) Denunțatorul consideră că “*infracțiunea de uz de fals este săvârșită în formă continuată, teza de doctorat plagiată fiind folosită la diferite intervale de timp, dar în realizarea aceleiași rezoluții (art. 35 C.p.), ca realizare profesională notabilă și suport pentru avansările ulterioare.*”

Față de aspectele invocate de denunțator, menționăm următoarele: (...)

(...) Pe de altă parte, **infracțiunea de uz de fals prev. de art. 323 Cod penal** constă în “*folosirea unui înscris oficial ori sub semnătură privată, cunoscând că este fals, în vederea producerii unei consecințe juridice*”.

Obiectul material al infracțiunii de uz de fals îl constituie un înscris oficial ori sub semnătură privată falsificat.

Acțiunea de falsificare (modificare a materialității actului, falsificare a înscrisului însuși, privit ca *instrumentum*) se realizează prin **alterare** (denaturarea înscrisurilor oficiale preexistente, modificarea material a redactării textului unui act existent, în orice mod, prin adăugiri, ștersături, transformări) sau/și prin **contrafacere** (reproducerea frauduloasă, imitarea, plăsmuirea, ticluirea, alcătuirea unui înscris).

Prin săvârșirea infracțiunii de uz de fals se creează un pericol pentru valoarea social protejată – încrederea publică în autenticitatea înscrisurilor oficiale ori sub semnătură privată.

Diferențierea între cele două infracțiuni (art. 197 alin. (1) din Legea nr. 8/1996 și uzul de fals prev. de art. 323 Cod penal) este dată de elementele componente ale acestora (obiect juridic, respectiv

valorile sociale ocrotite prin incriminarea faptelor, urmările produse, obiectul material, elementul material așa cum este definit prin lege).

(...)Folosirea diplomei de doctor nu se circumscrie, așadar, conținutului constitutiv al infracțiunii de uz de fals prev. de art. 323 Cod penal, întrucât diploma de doctor este doar un act care certifică/atestă titlul de doctor și nu constituie un înscris oficial fals în sensul legii penale, neavând înțelesul prev. de art. 320 Cod penal sau art. 321 Cod penal (înscris alterat sau contrafăcut).

Pe cale de consecință, infracțiunea de uz de fals în formă continuată, pretins săvârșită începând cu anul 2003 și până în prezent, nu realizează elementele de tipicitate obiectivă și subiectivă ale infracțiunii de uz de fals prev. de art. 323 Cod penal.(...)

Față de cele mai sus arătate, în baza art. 315 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură penală raportat la art. 16 alin. (1) lit. a) și f) din Codul de procedură penală,

DISPUN:

1. Clasarea cauzei cu privire la infracțiunea prev. de art. 197 alin. 1 din Legea nr. 8/1996 republicată, întrucât a intervenit prescripția răspunderii penale.
2. Clasarea cauzei cu privire la pretinsa infracțiune de uz de fals în formă continuată, prev. de art. 323 Cod penal, cu aplic. art.35 alin. 1 Cod penal, întrucât fapta nu există.
3. În temeiul art. 275 alin. (5) raportat la art. 275 alin. (3) din Codul de procedură penală, cheltuielile judiciare rămân în sarcina statului.
4. Restituirea, potrivit art. 315 alin. (2) lit. b C.proc.pen., către Universitatea Națională de Apărare "Carol I" a înscrisurilor originale transmise cu adresa (...) nr.
5. Conform art. 316 alin. (1) din Codul de procedură penală, ordonanța se comunică în copie persoanelor interesate la solicitarea acestora, cu mențiunea că pot formula plângere împotriva soluției în termen de 20 de zile de la comunicare la procurorul șef al Secției de urmărire penală și criminalistică a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

PROCUROR,